

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Εἰς τὸν κατάλογον τῶν δώρων, ὃν ἕκαστος σήμερον καταρτίζει κατὰ φαντασίαν ἢ καὶ πραγματοποιεῖ ἀναλόγως τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, παραθέτων παρὰ τὰ ὀνόματα προσφιλῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων δῶρα κομψὰ ἢ βαρύτιμα, εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον, ἐν ὀνόματι συνήθως δὲν φαίνεται, ἐκεῖνο ἀκριβῶς, ὅπερ ἔπρεπε πάντων τῶν ἄλλων νὰ προηγηται.

Τὸ ὄνομα, τὸ δῶρον τῆς Πατρίδος.

Καὶ ὅμως οὐδεὶς συγγενής, μήτηρ ἢ πατήρ ἢ ἀδελφὸς ἢ τέκνον, ὅπως ἐκήρυξαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ ὅπως ὑπερηφάνως ἐκάστοτε ἐπαναλαμβάνομεν πάντες, οὐδεὶς εἶναι τιμιώτερος τῆς Πατρίδος καὶ σεμνότερος καὶ ἱερώτερος παρὰ τοῖς θεοῖς καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσιν. Καὶ εἰς οὐδένα ὀφείλομεν πλειοτέραν εὐγνωμοσύνην, πλειοτέραν τιμὴν, πλειοτέραν τρυφερότητα καὶ στοργήν.

Τίς ἄρα δὲν θὰ ἦτο διατεθειμένος σήμερον, ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν δώρων του, νὰ προτάξῃ τῆς προσφιλεστάτης Πατρίδος τὸ ὄνομα; Τίς δὲν θὰ ἐπεθύμει νὰ προσφέρῃ Αὐτῇ σήμερον ἐν καὶ ἐλάχιστον ἔστω—ἀν ἐλάχισται εἶναι αἱ δυνάμεις του—τεκμήριον τῆς ἀπείρου αὐτοῦ εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς τρυφερωτάτης στοργῆς;

Καὶ τίς δὲν φρονεῖ καὶ πιστεύει μεθ' ἡμῶν, ὅτι τὸ ἐλάχιστον τοῦτο, ὑπὸ πάντων ὁμοῦ προσφερόμενον, δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ δῶρον πλήρες μεγαλείου καὶ χάριτος, ἄξιον καθ' ὅλα καὶ τῶν προσφερόντων καὶ τῆς Πατρίδος;

Ὅποιον τι θὰ ἦτο τὸ δῶρον τοῦτο καὶ διὰ τίνων θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ προσφορά αὐτοῦ τρόπων, δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν. Ἀντὶ δώρου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας καὶ ὁμόφρονας, κρίνομεν ἐπὶ καιρὸν σήμερον νὰ καταθέσωμεν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τὸν σπόρον τῆς ἰδέας ταύτης, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ εὕρῃ ἐν αὐταῖς τὸ πρόσφορον ἔδαφος, ὅπως ζωογονηθῇ καὶ ὠριμάσῃ, ἵνα ἐν καιρῷ ἀποβῇ πλούσιος καὶ δαψιλῆς ὁ θερισμός.

Ἐφέτος μόνον λόγους εὐγνωμοσύνης καὶ λατρείας καὶ πόθους γλυκεῖς ἀνακτῆσεως τοῦ παλαιοῦ μεγαλείου καταθέτομεν εὐλαβῶς πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος. Εἴθε, ἐντὸς τοῦ ἀρχομένου ἔτους, παρὰ τὰ ἄλλα ἔργα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ φιλοπατρίας, τὰ ὅποια ἀνεξαρτήτως τῶν μεμψιμοιριῶν ἡμῶν οὐδέποτε ἀπέλιπον ἐκ τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν, εἴθε ἐντὸς τοῦ ἐπ' αἰσίοις ἀρχομένου νέου ἔτους νὰ δυνηθῶμεν νὰ προετοιμάσωμεν καὶ Τῇ προσφέρωμεν δῶρον ἄξιον καὶ Αὐτῇ καὶ τῆς ἀγάπης ἡμῶν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

(Λουκᾶ 2, 20—21 καὶ 40—42).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ¹ἐλαλήθη πρὸς αὐτοὺς. Καὶ ὅτε ²ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, ³καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ⁴νήξανε καὶ ⁵ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ ⁶χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱεροσόλυμα τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ἦλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὕρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦτες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ⁸τρεῖς εὗρον αὐτόν ἐν τῷ ⁹Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, ἐπερωτῶντα αὐτοὺς. ¹⁰Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ¹¹ιδόντες αὐτόν ἐξεπλάγησαν. Καὶ πρὸς αὐτόν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ καγὼ ¹²ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· ¹³Τι ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ¹⁴ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς μου δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ρῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ¹⁵Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώποις.

Σημειώσεις

1) Ἐλαλήθη ὁ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων. 2) ἐπλήσθησαν=συνεπλήρωθησαν 3) καὶ ἰ=περιεπλήθη (ἐννοούμενα ἐκ τοῦ προηγουμένου) καὶ ἐκλήθη. 4) Ἡ νήξανε=σωματικῶς. 5) ἐκραταιοῦτο πνεύματι=ἐγένετο κατὰ τὸ πνεῦμα δυνατός διὰ πληρώσεως αὐτοῦ ὑπὸ σοφίας=ἦτο ὁ ἐν τῷ θεανθρώπῳ ἄνθρωπος ἡνῶνε σωματικῶς, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ πνεῦμα ἐπληρούτο γνώσεων διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνοικουμένης θείας σοφίας. 6) Χάρις=ἡ δωρεὰν χάρις τοῦ μέναι δυνάμεις τῆς θείας φύσεως ἐπετηάζαν αὐτό. 7) Ἱερὸν=ὁ ὅς ἐστι κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἦτο ὁ παῖς παρ' Ἰουδαίους διδασκόμενος τὸν νόμον, καὶ ἀκούμενος εἰς τὴν πληρώσιν τῶν ἐντολῶν. 8) Μεθ' ἡμέρας μ. ε. ρ. α. ς. τ. ρ. ε. ἰ. ς.=αφ' ἧς ἀπώλεσαν αὐτόν. 9) Ἐν τῷ Ἱερῷ=ἐξω τοῦ ναοῦ ἐν τινὶ στοᾷ—πιθάνον δὲ ἐν τῇ παρὰ τὸν ναὸν συναγωγῇ. 10) ἐξίσταντο, ἐθαύμαζον. 11) ἰδόντες αὐτόν=οἱ γονεῖς. 12) ὀδυνώμενοι=μετὰ πένου καὶ ὀδύνης. 13) Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με=Διατί ἐζητεῖτέ με. 14) Ἦν τοῖς τοῦ Πατρὸς μου ἐν τοῖς τόποις τοῦ Πατρὸς μου=ἐν τῷ ναῷ τούτῳ. Ὁ Ἰησοῦς προέκοπτε ἐν τῇ πνευματικῇ καὶ σωματικῇ ἀναπτύξει καθιστάμενος ἀγαπητὸς παρὰ Θεοῦ καὶ παρ' ἀνθρώποις.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΥΠΟΤΑΓΗ

Ἡ περιτομή ἦτο ὑποχρέωσις, ἣν ἤξιον ὁ Θεὸς παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἦτο καθήκον παντός Ἰουδαίου, καὶ τὸ καθήκον τοῦτο οὐδεὶς Ἰουδαῖος περιεφάνει ἢ παρημέλει. Πάντες οἱ Ἰουδαῖοι περιετέμνοντο.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατήλθεν εἰς τὸν κόσμον ἵν' αὐτός, Θεὸς ὢν ἀληθὴς καὶ ἀναμάρτητος, διδάξῃ τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀλήθειαν καὶ σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Ὡς Θεὸς ἠδύνατο ἐμφανιζόμενος εἰς τὸν κόσμον νὰ ἐμφανισθῇ κατ' ἴδιον ὅπως τρόπον, καὶ οὐχὶ συμμορφούμενος πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς νόμους, ὧν τὸ κράτος ἐξηπλοῦτο ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ δὲν ἐπραξεν οὕτως. Ἀμα τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον διὰ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἐτήρησε πάντας τοὺς νόμους. Διὰ τί; Οὐχὶ βεβαίως διότι εἶχεν αὐτὸς ἀνάγκην τῆς τηρήσεως ταύτης τῶν νόμων, ἀλλὰ διότι ἠθέλην ὑποτασσόμενος αὐτοῖς εἰς τοὺς νόμους τούτους, νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτὸν ὅτι ἦτο ἀναγκαῖα ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑποταγή. Καὶ οὕτως.

Ἐὰν ἡ μόνη πηγὴ τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας τοῦ ἀνθρώπου εἴη ἡ ἐγκαθίδρυσις ἐν αὐτῷ τῆς εἰρήνης, ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων ἐν ἐκυτῷ εἰρηνεύουσιν τὴν συνείδησιν αὐτοῦ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ζῇ κατανικῶν ζωὴν, καὶ ἀπολαμβάνει ἀληθὴ εὐδαιμονίαν, ἡ εἰρήνη αὐτῇ δὲν ἀποκτάται εἰμὴ διὰ τῆς πλήρους ὑποταγῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοὺς νόμους τοὺς ἀνθρωπίνους καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, ὅταν οἱ νόμοι οἱ ἀνθρωπίνους εἴη σύμφωνοι πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὑποταγὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, ἐπιφέρει πλήρη συμφωνίαν τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡ συμφωνία αὕτη αἰρεῖ πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ καθιστᾷ ὁμαλὰς τὰς σχέσεις ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ. Ἡ ὁμαλότης δὲ αὕτη συνεπάγεται τὴν γαλήνην ἐκείνην τὴν ψυχικὴν, ἥτις γεννᾷ τὴν ἀληθῆ χαρὰν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ προσδίδει εἰς αὐτὸν λάμπειν, ἥτις δὲν περιορίζεται ἐν μόνῃ τῇ ψυχῇ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐξερχομένη καὶ ἐξωτερικευμένη φωτίζει καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ὁμοίους αὐτοῦ, καὶ κανονίζει καὶ τὰς σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν πλησίον καὶ τοῦτο πρὸς αὐτόν.

Ὁ ὑποτασσόμενος εἰς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ δὲν φοβεῖται τὸν Θεόν, διότι δὲν φοβεῖται τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ. Πᾶσα παραβάσις ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ἐντολῆς, ἥτις εἶναι ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, συνεπάγεται τιμωρίαν αὐστηράν, τιμωρίαν, ἥτις, ἐὰν μὴ ἐπέρχεται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐπιφυλάσσεται πάντως εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ. Ἀλλ' ὁ μὴ παραβαίνων τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὁ μὴ ἀντιτασσόμενος εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ οὐδεμίαν τιμωρίαν, τοῦναντίον ἀπεκδέχεται παρὰ τοῦ Θεοῦ δειγμάτων ἀγάπης πατρικῆς πρὸς αὐτόν, καὶ ἀμοιβὴν ἀνεκτίμητον τῆς ὑποταγῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπομένως ὁ ὑποτασσόμενος εἰς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, οἷοι εἶναι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, δὲν φοβεῖται τὸν Θεόν· ἀλλ' ἀγαπᾷ αὐτόν καὶ ἀγαπᾶται ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι γενικός. Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ κανονίζουν τὰς ποικίλας σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας, αἵτινες ἀπαρτίζονται ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κοινωνία ἀπαρτίζονται πᾶσαν Πολιτείαν. Καὶ πᾶσα Πολιτεία ποικίλας σχέσεις τῶν μελῶν αὐτῆς ἐφορῶσα τίθησι νόμους, οἵτινες περιφρουροῦσι τὰς σχέσεις ταύτας. Οἱ νόμοι οὗτοι τῆς Πολιτείας δέον νὰ ὦσιν ἐν πλήρησιν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς ἐντολὰς ἐκείνας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅταν οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας ὡς τοιοῦτοι δικαιοῦνται πάντως ν' ἀξιῶσι καὶ ν' ἀπολαμβάνωσι τὴν ὑποταγὴν εἰς αὐτοὺς πάν-

των, ὅσοι ἀποτελοῦσι τὸ πλήρωμα τῆς Πολιτείας ταύτης. Ἡ τοιαύτη ὑποταγὴ εἰς τοιοῦτους νόμους τῆς Πολιτείας συντελεῖ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη θεωρεῖν μετὰ τὴν νὰ πεισθῇ τις περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης. Μικρὰ ἐπισκόπησις τῶν συμβαινόντων περὶ τὸν ἄνθρωπον δύναται νὰ πείσῃ πάντα περὶ τούτου. Πρακτικῶς τὰς φυλακὰς. Τίνας εἶναι οἱ ἐγκαλεισμένοι ἐκεῖ; Τίνας εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, ὡς ἄγρια θηρία, ἐγκαλείονται ἐν περιφράκτοις κλωδοῖς, καὶ φρουροῦνται ὑπὸ λοχμοφόρων στρατιωτῶν, καὶ ἀπομονοῦνται ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπνεύουσιν ἀέρα μεμολυσμένον τῶν στενῶν δωματίων τῆς φυλακῆς, καὶ περιφέρονται δέσμοι ἐντὸς στενῶν θαλάμων, μηδὲνα βλέποντες, μηδὲν τὴν φωνὴν ἀκούοντες, μόνον πρὸς μόνους ἑαυτούς; Εἶναι οἱ παραβάται τῶν νόμων τῆς Πολιτείας εἰς τὴν ἀνήκουσι. Δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ μὴ ὑποταγὴ εἰς αὐτοὺς ἐστέρησεν αὐτοὺς τῶν ἀγαθῶν τῆς κοινωνίας, ἀπέσπασεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀγκαλιῶν τῆς οἰκογενείας, καὶ ἐρύψεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἄχαριν ζωὴν τῶν φυλακῶν. Δέσμοι τὸ σῶμα, ἔρουσιν ἐλεύθερον τὸν νοῦν, καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτῇ τοῦ νοῦς ὑπενθυμίζουσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, τῶν ὁποίων στεροῦνται, καθιστᾷ πικρὸν τὸν ἄρτον τὸν ὅποιον δέσμοι ἐσθίουσι, καὶ βρῦτάτα τὰ δεσμὰ ὑπὸ τῶν ὁποίων δεσμεύονται.

Ἀλλ' ἡ ὑποταγὴ εἰς τοὺς νόμους προσπορίζει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀσφάλειαν πλήρη· οὐδὲνα φόβον γεννᾷ ἐν αὐτῷ· ἀπαρῶς χωρεῖ πρὸς τὰς ἐμπρὸς σεβαστὰς γινόμενας εἰς πάντας, καὶ τοὺς πάντας αὐτοὺς σεβόμενος. Καὶ ἐὰν ποτε ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων ἐγερθῇ κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀγάγῃ αὐτὸν πλησίον τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ ἐκεῖ δὲν φοβεῖται διότι ἔχει πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ἀθωότητά αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐπιδιωχθεῖσαν πάντοτε ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, ὧν τὸ κύριον ἀπεκδέχεται καὶ ἐν τῇ κατ' αὐτοῦ ἐγειρομένην συκοφαντίαν. Ἀλλ' ἡ ὑποταγὴ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, τοῦ ἔχοντος πλήρη συνείδησιν τῶν ἰδίων κατηκόντων, εἰς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς νόμους ἐκείνους, οἵτινες ἀντιτάσσονται εἰς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ. Ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ μορφωθείς τελείως ἐν τῇ πράξει τῶν ἀγαθῶν ἐξεγείρεται κατὰ τὸν νόμον ἐκείνων, οὐ· ἰδιοτελὴς πρόθεσις, ἡ προφανὴς ἀσεβεία προήγαγον καὶ θέλουσι νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς αὐτόν. Ὑπὲρ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας ὑπερκινεῖται οἱ νόμοι καὶ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰς τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἐντολὰς ὀφείλει πρωτίτως ὑποταγὴν ὁ ἄνθρωπος καὶ δὴ ὁ Χριστιανός. Ὅταν ἡ Πολιτεία ἔρχεται καὶ καθορίζει πόλεμον καὶ ἐξόντωσιν τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἔχε τὸ θάρρος νὰ ἀντιταχθῇ λέγων—ὁ νόμος σου, Πολιτεία, ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον τῆς ἀγάπης, ὃν καθορίζει ὁ Θεός.—Λοιπὸν τὸν νόμον σου τοῦτον περιφρονῶ δὲν σεβόμην. Ὑποτάσσομαι εἰς τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ, οὐχὶ εἰς τὸν ἀσεβῆ νόμον τὸν σόν. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ὅταν οἷοςδήποτε νόμος ἀντίκειται εἰς τὸν ἠθικὸν ἢ θρησκευτικὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.

Ταῦτα ἐδιδάχθημεν ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνου, ὅστις ὑποτασσόμενος εἰς τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς, ὑποτασσόμενος εἰς τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους αὐτοῦ τὸς συμφορῶντας πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑποτασσόμενος εἰς τὴν μητέρα καὶ τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ, διετύπωσεν εἰς ἡμᾶς ὑπόδειγμα ζωῆς, ἥτις ἀσφαλὲς φέρει ἡμᾶς πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν χαρὰν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΜΙΧΟΣ

Ὁ Μίχος ἐκατέβαινε ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν μετὰ τὸ νουθετεῖν σ' τὸ πλευρὸν μετὰ τὸ σπαθί σ' τὴν ζωστήν.

νὰ πάη κατὰ τὰ χεῖμαδιὰ σ' τὴν Σκιά καὶ σ' τὸ Πρετόρι. Πουλάκι πῆγε κ' ἔκατσε σ' τὴν δέξια του τὴν πλάτη, καὶ δὲν λαλοῦσε σὰν πουλί, οὔτε σὰν χελιδόνι, μόν' ἐλαλοῦσε κ' ἔλεγεν ἀνθρώπινη κουβέντα. —Πέρα το, Μίχο, διαβα το αὐτὸ τὸ μοναπάτι κ' ἄλλη φορὰ δὲ τὸ περνᾷς, κ' ἄλλη δὲν τὸ διαβαίνεις. Τὰ μάτια του χαμήλωσε, τὰ δάκρυα τὸν ἐπῆραν: —Πουλάκι μου, ποῦ τῶμαθες, ποῦ τᾶκουσες, πουλί μου; —Ἐφές ἤμουν σ' τοὺς οὐρανοὺς μαζί με τοὺς ἀγγέλους κ' ἄκουσα ποῦ σ' ἀνᾶφρναν με τοὺς ἀποθαμένους. Τὸ λόγο δὲν ἀπόσπασε, τὸ λόγο δὲν ἀπέσπασε κ' ἀκούστηκε μιά μπαταριά μετ' ἀπὸ τὰ λαγκάδια. Ἐπὶ τῆς τῶν καρτέρων ψηλὰ μεσ' σ' τὸ Μπουγάζι. Σ' τὸ χῶμα ἔπεσε ἄλλος ὁ Μίχος ὁ λεβέντης, ποῦ ἦταν σ' τὴν Φθούρα ἀρματωλός, σ' τὴν Σαμάρειαν, κλέφτης.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΙΝΗΣ*

Α'

Ἐίχεν ἡ Κρήτη τὰ Σφακιά καὶ ὁ Μυρτὸς τὴν Μάνην του, εἶχεν ἡ Στερεὰ τὰς κορυφὰς τῶν χιονισμένων τῆς βουνῶν, ἀλλ' εἶχε καὶ ἡ θάλασσα τὰ τρία τιμημένα νησιά. Μῆτε καθὼν μῆτε πασσαὺν ἐπροσκύνητάν ποτε οἱ Σπεισιῶται, οἱ Ὑδραῖοι καὶ οἱ Ψαριανοί, καὶ ἦσαν ὑπερήφανοι, ἀγέρωχοι, ἀνδρείοι.

Τὰ κύματα τῶν θαλασσῶν τοὺς ἐγνώριζον καὶ ὑπεχώρουν παραμυρίζοντα πρὸ τοῦ παντοπόρου κορωνέτου τῶν πλεῖων τῶν, αὐτοὶ δὲ διὰ τῶν θάλασσας ἐδίδον τὰ ναυτικά τῶν κελεύσματα, καὶ εἰς τὰ μέλλον ἀπόκεντρα σημεῖα τῶν πέντε ἡπείρων ἀντελάλουν τῶν ὁρμῶν αἱ ἡχοί, συλλαβίζουσαι λέξεις ἐλληνικάς.

Β'

Πρὶν οἱ νησιῶται λάβωσι τὸν πέλεκυν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων συναγωνιζόμενοι συντρίψωσι τὰς φοβεράς ἀλύσεις, δι' ὧν ὁ κατακτητὴς τὸ ἔθνος ὅλον συνεκράτει ὑπὸ τὸν ζυγόν, πρὶν διατῆς εὐθραύστου κόπης τῶν πατάξωσι τοὺς κολοσσίους στόλους, ἄλλο ἐπίσης ἐθνωφελὲς ἐτέλουν ἔργον. Ἀπόστολοι καὶ πρόδρομοι τῆς παλιγγενεσίας ἐξήγγελλον ἕως περάτων, ὅτι ζῇ ἀκόμη ἡ Ἑλλάς καὶ ὅτι δὲν ἐχύθη ἐκ τῆς πληγῆς, ἣν ἤνοιξεν εἰς τὰ στήθη τῆς τὸ φάσγανον τῶν Τούρκων, ὅτι δὲν ἐχύθη ὅλον τὸ αἷμα τῶν υἱῶν τῆς. Ἐφῆρον δ' ὡς παραδειγμα ἑαυτοὺς πάλιν καὶ ἐπροσφάζοντο διὰ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τῶν τὰ εὐαγγέλια, ἔτινα μετὰ χαρὰς ἐδέχοντο οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως, βλέποντες ἀναζῶσαν τὴν τιθήνην τῶν ἐθνῶν, βλέποντες ὅτι ἐν τῇ γῇ τῶν μυθικῶν ἡρώων ζῶσιν οἱ Σλαῦοι, ἀλλὰ Ἕλληνες.

Οἱ θαλασσινοὶ μας τότε δὲν ἐπάλχιον μόνον κατὰ τῶν στοιχείων, δὲν ἐδάμαζον μόνον τὴν ἐξεγειρομένην τρικυμίαν, καὶ δὲν ἦσαν μοναδικοὶ ἐχθροὶ τῶν αἰετοφλοῦν καὶ οἱ σκόπελοι.

Κύριοι τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ ὠκεανοῦ δὴν ἦσαν τότε αἱ ναυτικαὶ μοῖραι, ἀλλ' οἱ κουρσάροι τῆς Μπιγκιάδας καὶ τοῦ Τουνεζίου, καὶ ἰδίᾳ οἱ φοβεροὶ Ἀλτζερῖνοι. Πρῶτον θὰ κατέβαλλον τούτους οἱ νησιῶται μας, καὶ ἔπειτα θὰ ὑπερένικον τὰς παραφορὰς τῆς θουάλλης καὶ τῶν τυφῶνων. Εἰς αὐτοὺς δ' ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐκ τῶν πειρατῶν ἀπολύμανσις τῆς Μεσογείου.

Καὶ ὡς νὰ προεκήρυττεν ἄγγελος Θεοῦ τοῦ Γένους τὴν ἀνάστασιν, οἱ φίλεργοι καὶ ἀτρόμητοι ναῦται συνήγον θησαυροὺς καὶ ἐπλήρουν τοὺς χαζινέδες καὶ τὰς στέρας τῶν φλουριῶν καὶ κολωνάτων, ὡς οἱ μύρμηκες, οἵτινες προαισθάνονται τοῦ χειμῶνος τὴν προσέγγισιν ἐκποταμιεύουσιν ἐν ταῖς φωλεαῖς τῶν δαψιλεῖς ζωοτροφᾶς.

* Ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς «Πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως», ὑπὸ I. M. Δαμδέρην.

Ἡ! θὰ τοῖς ἔλεγε μυστικὴ τις ἐνθεὸς φωνή, ὅτι ἔρχεται ἡ ὥρα!

Γ'

Τέσσαρα ἔτη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰκοσι πέντε πρὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔμαθεν ἡ Εὐρώπη ὅτι ζήτουντες τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐξηγέρθησαν οἱ Ἕλληνες, τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐγένετο περιλάλητον καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν, καὶ μετ' ἐπευφημιῶν ἐπανελαμβάνετο ἀπὸ τοῦ μικροτέρου καπηλείου τῆς Τουλῶν, ἐνῶ συνήρχοντο οἱ Γάλλοι ναῦται, μέχρι τοῦ ἐν Περσίῳις παλατιῶν, ἐνῶ συνεδρίαζον τὰ μέλη τοῦ Διευθυντηρίου.

Μεταξὺ τῶν ἡρώων τῆς ἡμέρας, οὗς ἐπὶ τινα χρόνον ἐνεκὸν μεγαλουργίας τινὸς ἢ παρὰδόξου καὶ ἀσυνήθους ἀνδραγαθήματος λατρεύουσιν οἱ Περσίοι, συγκατελέχθη τότε καὶ ὁ Ἕλλην πλοίαρχος Βασίλειος Γκίνης.

Ἐπὶ πολλὴν δὲ χρόνον ἡ φήμη ἐπανελάμβανε τὸ ὄνομα τοῦ καὶ εἰς τὸ ἀκουσμά αὐτοῦ ἔδωκαν σπασμαδικῶς τὰ χεῖλη τῶν οἱ Ἀγγλοὶ. Διότι ὁ Ἕλλην ναυτικός διὰ τοῦ μικροῦ πλοίου τοῦ κατῶρθωτε νὰ μυκτηρίσῃ τὰς φρεγάτας τῶν, νὰ καγγάρῃ πρὸ τῶν δυνάμεων τῶν.

Ἰδοὺ δὲ ἡ αἰτία, δι' ἣν ὁ Ἕλλην ναυτικός ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ περιφημιστός, δι' ἣν ὠρίων ἐκ πείσματος οἱ Ἀγγλοὶ ἀκούοντες τὸ ὄνομα τοῦ.

Τὰ ἀγγλικά πλοῖα σχηματίζοντα ἄλυσιν ἀδιάσπαστον εἶχον ἀποκλείσει τὴν Τουλῶν, καὶ εἰς οὐδένα ἐπέτρεπον τὴν διόδον.

Ἀλλ' ὁ Βασίλειος Γκίνης, κυβερνῶν τὸ πλοῖόν του δὲν ἐδείλιασε νὰ διασπᾷ τὴν γραμμὴν τῶν ἀποκλειστικῶν. Οἱ Ἀγγλοὶ τὸν κατεδίωξαν παρευθεῖς καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ προσορμισθῇ εἰς Γαλλικὸν τινα ὄρμον. Ἀγγλικὴ δὲ τις φρεγάτα, μὴ δυνθεῖσα ἐνεκεν τοῦ ἐναντίου ἀνέμου νὰ παρακολουθῇ ἐπὶ πλέον τὸ τολμηρὸν πλοῖον, ἐκρύβη ἔξωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ ὄρμου ὡς γαλῆ ἀναμένουσα τὴν λείαν τῆς.

Ἀλλ' οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ὀδυσσεὺς διεφύλαττον καὶ τότε τὴν κληρονομίαν τῶν, ὁ δ' Ἕλλην πλοίαρχος ὀρρακινόμενος τὸ τέχνησμά, ἔριψε τὰς ἀγκυράς καὶ ἀνέμενε.

Ἦλθεν ἡ νύξ.

Ἡ ἀγγλικὴ φρεγάτα ὥλισε τότε τὰς μεγάλας λέμβους τῆς, ἐπλήρωσεν αὐτὰς στρατιωτῶν καὶ τὰς ἐξέπεμψε κατὰ τοῦ πλοίου. Τὸ σχέδιον ἦτο κελὸν καὶ ἡ λεία βεβαία. Οἱ δέκα ἡ δεκαπέντε ναῦται δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀντικρούσωσι τὰ πολυάριθμα καὶ πάνοπλα πληρώματα τῶν πολεμικῶν λέμβων τὴν ἐπαύριον δὲ ὅλοι θὰ ἦσαν ὡς παρὰται κρεμασμένοι ἀπὸ τῶν κερατῶν τῆς ἀγγλικῆς φρεγάτας, διὰ τὴν μὴ ὁ κόσμος πῶς τιμωροῦνται οἱ τολμηροὶ νὰ περιφρονῶσι τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀγγλοῦ στολαρχοῦ.

Αἱ λέμβοι ἐπληρώσαν, αἱ κῶπαι ἀθορύβως καὶ προσεκτικῶς συρόμεναι οὐδενὸς θὰ ἐξήγειρον τὴν προσοχὴν. Ἐν λεπτῶν ἔτι καὶ συνεληφθήσαν οἱ αὐθάδεις ναῦται, ἐκυρίευσεν ἡ ἑλληνικὴ ναῦς.

Οἱ Ἀγγλοὶ στρατιῶται ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος... —Φυγε! κτυπάτε! ἐκράξεν ὁ Γκίνης.

Καὶ ἤρξατο μάχη ἐκ τοῦ συστάθην.

Μάχη φρικτὴ ἐν τῷ σκότει. Τὰ πιστόλια μόνᾳ ἐπώτιζον, ἐβρόντου καὶ ἐθανάτων· αἱ μάχαιραι ἤτταρον καὶ ἐβούζοντο εἰς τὰ στήθη, οἱ πέλεκεις κατέπιπτον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν καὶ τῶν σωμάτων. Βοή, ἀλλελαγμός, βλαστήρημα, ἐξηκοντίζοντο ἐνθεν ἐκεῖθεν.

Πτώματα Ἀγγλῶν ἀξιώματικῶν καὶ ναυτῶν ἐκάλυψαν τὸ ἔδαφος, οἱ δὲ ἐπιδρομαῖς ἠττηθέντες ὑπεχώρησαν καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰς λέμβους τῶν.

Καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν ταρχυθεῖσα σιγὴ τῆς νυκτὸς ἐδασίλευσε πάλιν ἐπὶ μικρὸν, μόλις διακοπτομένη ὑπὸ τῶν κυμάτων τοὺς φλοισβούς ἢ τῶν τραυματικῶν τὰς οἰμωγὰς.

Οι Άγγλοι τρέμοντες εκ του πείσματος και παράφοροι εκ του αίσχους, συσκέπτονται. Πέμπουσι λέμβον εις την φρεγάταν και ζητοῦσι διαταγὰς. Ἡ φρεγάτα προχωρεῖ καὶ ἀρχεται ἰσχυροῦ πυρός διὰ τῶν κανονίων της κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σκάφους.

Τότε ὤρμησαν καὶ αὖθις οἱ Ἄγγλοι εκ τῶν λέμβων τῶν καὶ ἀνῆλθον πάλιν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου. Ἡ προσβολὴ ἐπανελήφθη σφοδρότερα καὶ πεισματωδεστέρα. Ἀλλὰ δὲν ἐπαίζον καὶ οἱ Ἕλληνες νησιῶται· ἡ δρᾶξ δ' ἐκείνη τῶν ἡρώων ἐφόρυσσε πάλιν ἀρκετοὺς καὶ ἠνάγκασε τοὺς λοιποὺς νὰ ὑποχωρήσωσι.

Καὶ συνέκρουον τὰ κύματα νῆα πάλιν πτώματα πρὸς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου, μεταξύ δὲ τούτων καὶ τινὰ Ἑλλήνων ναυτῶν, μαρτύρων τοῦ ἐθνικοῦ ἡρωϊσμοῦ, ὧν τὰ τίμια ὀνόματα ἀγνοεῖ ἡ ἱστορία.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καὶ ἑδοξμάδα.

Οὔτε τὸν νοῦν δύναται τις νὰ ἐξεργασίῃ οὔτε κρεῖον νὰ σχηματίσῃ, οὔτε τὴν ψυχὴν νὰ θρέψῃ ὡς πρέπει ἄνευ τῆς ἀρχαίας Ἑλλην. φιλολογίας.

Οὗτος Φόσκολος.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ε. Ε. Κέ α ν Κατ' ἀπόφασιν τῆς Διευθύνσεως τὸ ἀντίτιμον τῶν πρὸς ἀποστολὴν φύλλων δημοσιεύεται ὡς δωρεὰ καὶ διὰ τὸ ἐλάχιστον δὲ πρὸς ἐκδίδεται διπλότυπον, ὅπερ ὅμως δὲν ἀποτέλλεται πάντοτε πρὸς ἀποφυγὴν ταχυδρ. τελῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἄρα νὰ μὴ δημοσιεύωνται εἰμὴ μόνον τὰ ἀρχικά τῶν ἀνάγκη νὰ τὸ δηλώσῃ.—Κ. Γ. Ἀ ν δ ρ ο ὕ σ α ν. Ἀπεστάλησαν ἐκτὸς τῶν 26 καὶ 45 πρώτου ἔτους μὴ δικησιμῶν.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδοποιεῖ ὅτι

αὐρίον Δευτέραν θέλει ἐναργηθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἡ 103 κληρώσις τοῦ ἐκ δρ. 60,000,000 λαχειοφόρου δανείου αὐτῆς ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τὴν 19 Δεκεμβρίου 1905 καὶ ἥν θέλουσιν ἐξαχθῇ τῆς κληρωτίδος 9 ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνῶν ὧν ὁ πρῶτος κερδίζει φρ. χρ. 100 χιλ.

Ὁ Διοικητὴς

Σ. ΣΤΡΕΪΤ

Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ

92,566	δραχ.	100,000
88,920	»	10,000
180,122	»	2,500
135,370	»	2,500
126,422	»	1,000
99,000	»	1,000
135,362	»	1,000
67,785	»	1,000
107,220	»	1,000

Τὰ κερδηθέντα ποσὰ πληρώνονται τὴν 21/5 Ἰουνίου 1906 εἰς φράγκα ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν εἰσίων τίτλων.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

- » Τράπεζα Ἀθηνῶν
- » Βιομ. Πίστεις τῆς Ἑλλάδος
- » τῆς Ἀνατολῆς
- » Ἰονικὴ Τράπεζα LIMITED

Γνωστὸν ποιοῦσι

Ὅτι ἤρξατο ἡ πώλησις τῶν λαχείων διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις τοῦ ἔτους 1906 πρὸς δραχ. 4 ἑκάστον λαχεῖον ἰσχύον διὰ 5 κληρώσεις.

Εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἐπλεονα τῶν 20 λαχείων γίνεται ἑκπτώσις 5 ο/ο.

ΥΔΑΤΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Γεωργίου Σταύρου ἀρ. 6.

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος

Σπ. Τατσινράμος

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσὸν, ἢ τοὺς εἰς φραγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψέως (bideue) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστάματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς ο/ο κατ' ἔτος διὰ κατ. 5 μην.
2	1/2	» » » 1 ἔτους
2	1/2	» » » 2 ἔτων
3	1/2	» » » 4 »
4	1/2	» » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ. ἐν Λονδίῳ (55-56 Bishopsgate Street), Ἀλεξανδρείᾳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ Κρήτης. ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1905

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον καὶ Ἐθνικὴ Τράπεζα	Δρ. 3,848,805.61
Διαθέσιμα παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ Τραπεζαῖς εἰς χρ.	» 1,909,399.05
Χρυσὸς καὶ Συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν	3,011,574.59
Ἑντοκα γραμματῖα Δημοσίου	» 400,000.—
Προεξοφλήσεις Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημάτων	» 9,622,707.53
Δ)σμοὶ τρέχοντες εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγρ.	Δρ. 46,232,486.29
» » ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	» 16,542,964.94
» » ὑποθήκη ἀκινήτων	» 6,599,181.35
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων	» 1,544,688.78
Προσωρινοὶ τρέχοντες λ)σμοὶ εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	» 4,621,050.60
Καταστήματα καὶ κτήματα	» 1,510,126.10
Ἐξόδα ἐγκαταστ. Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημ.	» 418,839.82
Χρεωγρ. καὶ τοκομερίδια εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	» 8,971,447.45
Δάνεια εἰς λιμενικὸν ταμείον Κυπαρισσίας	» 151,268.—
Δάνειον πρὸς τὴν Στατιδικὴν Τράπεζαν	» 1,448,307.05
Ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὶ	»
Σύνολον	Δρ. 106,832,787.16

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν	Δρ. 20,000,000.—
Ἀποθεματικόν	» 1,000,000.—
Ὁμολ. φρ.χρ. 2 1/2 ἑκατ. ἐξοφλητέα 1 Ἰουλ. 1924	» 3,250,000.—
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	Δρ. 52,589,473.03
Ταμειυτήριον	» 2,630,506.96
Ταμείον συντάξεων ὑπαλλήλων	» 55,219,979.99
Ἐξωτερικοὶ λ)σμοὶ εἰς χρυσὸν	» 194,514.10
Ἐπιταγὰὶ πληρωτέαι	» 24,677,330.20
Γραμματῖα πρὸς εἰσπραξὶν εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	» 856,651.23
Μερίσματα πληρωτέα	» 522,269.40
Διάφορα	» 15,693.55
Σύνολον	Δρ. 106,832,787.16
Πραγματικὴ ἀξία τίτλων καὶ ἐμπορευμάτων πρὸς κάλυψιν τῶν ἡγυημένων λογαριασμῶν	Δρ. 93,024,157.—
Πραγματικὴ ἀξία τίτλων πρὸς φύλαξιν	» 85,787,528.—
Τὸ ὅλον	Δρ. 128,811,685.—

* Ἐκτίμησις γενομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς 30 Νοεμβρίου 1905.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς
Α. ΔΟΥΝΙΑΝΗΣ